

VÉGITÉLETEK

AZ APOKALIPSZIS PRÓFÉTÁI

(grafika: Takáts Márton)

A 21.század küszöbét átlépve az Emberiség azzal találta magát szembe, hogy a bolygónkon az élővilág a korábban ismert egyensúlyi helyzetéből kibillent és mondhatni drámai változáson ment keresztül, az egyensúlytalanság irányába. A természet megfigyelésén alapuló elemzések arra a következtetésre jutottak, hogy a bekövetkezett változások azt sejtetik, az ökoszisztéma egyensúlyi és egyensúly közeli állapota megszűnt vagy rövidesen végérvényesen meg fog szűnni. Ha ez az egyensúlytalansági folyamat visszafordíthatatlanul beindul akkor az élővilág sokszínűsége is megváltozik. Tehát küszöbön az apokalipszis.

Ezek az ismert természeti és ember okozta környezeti változások vándorlásra készítetik az élővilág számos szereplőjét. A leglátványosabbak a tömeges vándorlások. A vándorló emberek között adott esetben több népcsoportból érkezők is megtalálhatók. Az emberek esetében az is megfigyelhető, hogy a spontán, vagy éppen ellenkezőleg a szervezett csoportokon belül rend uralkodik. Megfigyelés az is, hogy az egyes csoportokon belüli fegyelmesség ellenére, a hasonlatos másik csoporttal való találkozáskor akár tettelegességig fajuló konfliktusok is kialakulnak Hol spontán, hol szervezeten.

Az élő világban a vándorlás egy ismert és a természet törvényeinek megfelelő **körfo-lyamat**. Abban az esetben, ha a megváltozott és élhetetlen klimatikus helyzetek a létfenntartás alapvető szükségleteit sem tudják biztosítani (ökoszisztéma felborulása) akkor automatikus az elvándorlás, de csak a legközelebbi élhető területig. Az élhetetlen tájegységeken egy biológiai alarm állapot is kialakulhat, azaz fajok kihalásának a réme is felsejlik. Az emberiség esetében a területi, tájegységi változások sok esetben a napi létfenntartás minimumait sem képesek biztosítani. Tehát beindul a létfenntartási vándorlás, vagy esetleg egy létfenntartási minőség javítási igény is. Egészen más megítélés alá tartozik az a biológiai invázió amikor nem a létfenntartás, hanem ellenkezőleg a fajfenntartás elemi ösztöne kerül előtérbe. A történelem folyamán már találkozhattunk ilyen jellegű jelenséggel és minden esetben konfliktusokkal volt terhelt. Az sem okozna gondot, ha ez egy típusos biológiai körforgás lenne és nem egyirányú vándorlás lenne, tehát adott volna a visszatérés lehetősége a szülőföldre. Napjainkban szervezeten egyirányú a vándorlási folyamat. Nincs visszatérés, sőt “család egyesítéssel” a vándorlás létszáma meg sokszorozódik. Napjaink migrációs folyamatai érthetetlen magyarázatokkal terhelt. Számptalan elemzést hallhatunk, de a természet törvényein alapuló élettudományi jellegű levezetések nagyon ritkák. Sokszor az az érzése a kutatóknak (természettudományi), hogy lassan a világszerte terjedő nem tudományos alapokon nyugvó migrációs elméletek, kifejezetten a biológiai apokalipszist készítik elő.

Mély tudományos elemzés helyett csak egy mindenki által hallott és esetleg ismert fogalmat említenék. A 2015. évi migrációs jelenség után egy televíziós beszélgetésen azt mondtam, hogy ez valójában invázió. Akkor többen csóválták a fejüket, de napjainkban már sokan invázióról beszélnek. Amikor ezt a gondolatot felvettem, akkor nem katonai invázióra céloztam, hanem biológiáira. Bolygónk történetében sokszor előfordult, hogy túlszaporodott élőlények akiknek beszűkült az élettere invázió szerűen változtatták a helyüket, amit idővel szintén felétek. Ez miért jelenthet végveszélyt(?) talán azért, mert néhány hangoskodó akik a szervezett és korlátlan migrációnak a hívei, azok nem gondoltak arra, hogy esetleg a tényekkel is illelne szembesülni. Nézzünk egy egyszerű (általános iskolai) tény, azt hogy a bolygónk nem egy végtelen lapos formát mutat, ahol folyamatos vándorlással mindig új életteret lelhetünk fel. **Föld gömbölyű.** Meglepő lehet sokaknak, de talán elfogadják, ha a migráció és a vándorlás egy gömbölyű földön egy irányba halad akkor előbb, vagy utóbb visszajutunk a kiindulási helyzetünkbe (amit már egyszer elpusztítottunk).

Térjünk vissza eredeti témánkhoz valóban az apokalipszis réme fenyeget minket?

A múltban folyamatosan fel fel sejlett a végítélet rémképe. Sokan hallhattak Nostradamus jóvondoléséről, vagy Vangáról a vak Bolgár jósnőről. Az elmúlt évtizedekben is több esetben egyes újságok és hírközlő szervek szenzációként jelezték, hogy pl. “két nap múlva bekövetkezik a végítélet”. Ezek rendre elmaradtak (egy humorosnak tűnő, de valójában szomorú esetet is meg kell említeni. Egy újság és egy TV csatorna is hírt adott egy várható és aktuálisan következő végítélet időpontjáról. A TV csatorna nem tudni, hogy milyen megfontolásból a hír közlése után azt is bejelentette, hogy a végítélet utáni napon a végítéletéről készült összefoglaló filmet, videót többször is megtekinthetik a kedves nézők ?.)

A hírközlők, újságok, televíziós csatornák (talán a közszolgálati médiumok kivételével) előszeretettel teszik a kis színes hírek közé a végpusztulás különféle várható variációit. Az olvasó talán nem is veszi komolyan ezeket a híreket, mert bízik abban, ha van is ilyen veszély azt a “tudósok” úgy is megoldják. Számos nem túl mély tartalommal rendelkező filmet is láthatunk ebben a témakörben, amikor a bátor és mindenre elszánt tudósok, szuper emberek, elterelnek például egy a Földünk felé száguldó kisbolygót , vagy felveszik a reménytelennek látszó harcot a zombikkal.

De váltsunk, és vizsgáljuk meg, hogy mi a valóság. Milyen lehet a jövő, milyen úton haladunk és kell e félni egy jövőbeli drámai eseménytől, vagy esemény sorozattól. A legoptimistább feltételezések is azt sejtetik, hogy sajnos van félnivalónk. A félnivalóink nem misztikusak és nem mesebeli történetek , hanem úgy tűnik, hogy nagyon is reálisak. Talán az sem meglepő, hogy a bizonytalan jövőt maga az emberiség idézte elő, akár napjaink téves és átgondolatlan cselekedeteivel.

A rémhírek és tudománytalan hisztéria keltés mellett visszafogottan és talán kevésbé ismert módon gondolkodók és valóban tudósok több esetben is megszólaltak és közzé tették véleményüket. A teljesség igénye nélkül említhetnénk az 1968-ban megalakult Római Klub munkásságát és tevékenységét, valamint a Lugánói jelentést. Ezek a realitás talaján álló a jövő kutatás minden szabályát betartó előrejelzések túlságosan riasztóak voltak ezért nem kaptak kellő nyilvánosságot. A különféle megközelítésből elvégzett kutatások és azok eredményeinek összefoglalása mind azt mutatták, hogy (leegyszerűsítve) rossz irányba halad az emberiség.

Mert minden percben, órában, napszakban... fenntartható módon romboljuk a környezetünket. Tesszük ezt folyamatosan és meglepően, tervezett módon.

Hiába a hangzatos kijelentések, konferenciák, nyilatkozatok, a környezet folyamatosan pusztul, a népesség növekszik, ezzel szemben Bolygónk eltartó képessége rohamosan csökken (egyes tanulmányokban az olvashatjuk, hogy a jelenlegi 7.4 milliárd ember eltartásához minimum két földfelszínre volna szükség). Az anyag és az élet egyensúlyi körforgása felborult, az emberiség energia vámpír lett, felesleges és szükségtelen dolgokat állít elő hatalmas mennyiségben ami azt eredményezi, hogy mindenhol csak szemét és szemét (finomítok hulladék) halmazok uralják a még fellelhető tájsebekkel tarkított látképet. Szavak és szavak gondolhatja az olvasó. Nézzük meg azokat a részleteket amelyek hangsúlyosan jelzik, hogy van egy folyamat ami nem hagyható figyelmen kívül.

Az elmúlt három évben, ha valaki figyelemmel kísérte Kína új jövőbeli terveit, ami mondhatjuk egyedül álló a világban, akkor megtalálhatjuk a környezetvédelem és nem utolsó sorban a minőségi emberi életviszonyok megteremtésének szándékát. A jelenben és a jövőben gyökeresen változtatnak korábbi szemléletükön. Az esztelen extenzív és egyben intenzív túltermeléssel és az ezzel járó környezet pusztítással szakítanak, tehát reménykedhetünk abban, hogy megtalálják azt az utat ami közelíthet a természet egyensúlyi állapotához. Reményünk viszont alább hagy, ha a biztató és kedvező Kínai változások mellett szembesülünk az önpusztító diktatórikus hatalmi alapokon nyugvó biológiailag sem értelmezhető népvándorlásokat erőltető gondolkodáson.

A szemét, mint az apokalipszist előidéző tényező.

A úgynevezett fejlett társadalmak legnagyobb mértékű terméke, a szemét (hulladék). Minél fejlettem a társadalom annál inkább fogyaszt és növeli a hulladék mennyiségét. Teszi ezt úgy, hogy egyben saját biológiai jólétét is veszélyezteti. Korábban több híradás is arról számolt be, hogy fejlett országok a kommunális hulladékaikat hajóra rakták, azt elvitték egy kínai tengerpartra és ott a szemetet a tengerbe borították. A parton egész szemétfeldolgozó városok alakultak ki, amelyek természetesen szemétből épültek (a "szemétvárosok" életéről készült dokumentum filmek már tényelegetesen az apokalipszist mutatták be) . Az ott élő lakosok nyomorúságosan éltek, rozoga csónakokkal kimentek a tényleges szemét tengerbe és elkezdék azt válogatni. A kiemelt műanyag palackokat bálákba rendezték és feldolgozták. Lett belőle papucs, ing, sárga kiskacsa, amit aztán visszaszállítottak a szemétszállító országokba, hogy azokból újra szemét legyen. Csak hogy történet valami, idézet egy cikkből:

“Olyat lépett Kína, hogy az egész világ megfulladhat a szemétben (olvashatjuk egy cikkben), *Ígéretét betartva Kína 2018. január 1-jén bezárta határait bizonyos típusú importált hulladékok előtt. Másnap több európai nagyhatalom és Észak-Amerika is bepánikolt a tonnányi felhalmozódott szemét láttán, mivel senkinek nem volt rá alternatívája, hogy mitévő legyen vele. Az utóbbi húsz esztendőben Kína a világ kukája volt, az ázsiai ország irgalmatlan mennyiségű újrahasznosítható hulladékot vett át más nemzetektől. 2016-ban Kína dolgozta fel a világ összes országa által exportált műanyag-, papír- és fémhulladék legkevesebb felét. Csak az Amerikai Egyesült Államok 16 millió tonna hulladékot küldött Kínába évente, melynek értéke 5.2 milliárd dollárra tehető(a szemét, mint érték?). Nagy-Britannia szintén annyi szemetet adott Kínának, amivel nem kevesebb, mint tízezer olimpiai méretű úszómedencét lehetne megtölteni.*

Gondolkodjunk el ezen és nézzük a folyamatot. A rettenetes mennyiségű szemét útra kelt és elárasztotta Kínát. Ez a kezdetekben mindenkinek jó volt, de elkövetkezett az az idő, amikor a szemetet befogadó Kínának át kellett gondolni, hogy milyen jövő vár rájuk. És úgy döntöttek, hogy nem kell többé szemét, még akkor sem, ha annak értéke jelentős. A szemét ami már úton volt, az visszafordult és mostanra körbe ért. Ez egy tanmesének is beillő rémtörténet.

Ne ragadjunk le ilyen kis apró részleten, ettől még nem lesz apokalipszis (gondolják néhányan).

Nézzünk más eseményeket, folyamatokat.

Idézzünk két hírt. Nem olyan régen 2017-ben egy David Meade író és “kutató” az állította, hogy: **“a világvége 2017 szeptemberében fog bekövetkezni. Elmélete szerint 7 elszabadult égítést, amelyek a Hold méretétől nagyobbak de a Földtől kisebbek, egyenesen felénk tartanak. A becsapódások után szinte mindenki meghal, akik viszont túlélnek, a patkányokkal fognak harcolni a romok közt az ehető dolgokért. Továbbá azt is állítja, hogy a közelmúltban lezajlott számos természeti katasztrófa szerte a világban, köztük a földrengések, hurrikánok, vulkánkitörések, mind-mind a közelgő apokalipszis előfutárai.”** mint rendszeren ez sem következett be, de alatomos módon a pusztulás és az erózió folyamatai megállíthatatlanul zajlanak.

A második idézetben már érdemes elgondolkodni: *“A klímaváltozást emelték ki fő kockázati tényezőként azok a tudósok, akik a héten jelezték, hogy a globális folyamatok annyira rossz irányba tartanak, hogy ha egy órán ábrázoljuk az emberiség idejét a Földön, már csak két percre vagyunk az éjféltől. Az “órát” 1947 óta minden évben “beállítja” egy 1945-ben chicagói atomtudósok által alapított szervezet (ne feledjük, hogy a nevesített tudósok az atombomba kifejlesztésén dolgoztak korábban, ez volt a Manhattan terv. A tudományos kutatás eredménye, Hiroshima és Nagaszaki elpusztítása. A történelmi hitelesség miatt meg kell említeni, hogy az első sikeres atomrobbantás után(Alamogordo 1945. július 16.) a tudósok nyilatkozatban kérték a politikusokat és a katonákat, hogy elégedjenek meg az elrettentéssel, és ne vessék be azokat, mint fegyvereket, az atomfegyverkezés ennek ellenére folytatódott) A 2018-as helyzet pedig eddig az egyik legsúlyosabb, két percre ugyanis legutóbb 1953-ban, a hidrogénbomba-kísérlete első napjaiban volt a mutató az éjféltől, azaz a teljes apokalipszistól.”*

A második idézetet már komolyabban kellene venni. Utána jártunk, hogy a hír mögött milyen szakmai tartalmat találhatunk.

A következőt olvashattuk: *“A Bulletin of the Atomic Scientists’ Science and Security Board kifejezetten zordnak ítéli az aktuális geopolitikai helyzetet a világban, ezért 30 másodperccel előre állította a Végítélet Óráját – írja a Washington Post. Rachel Bronson elnök ezért Donald Trumpot és a világ többi vezetőjét okolja, akik nem foglalkoznak egy esetleges atomháború, illetve a klímaváltozás egyre nagyobb veszélyével. A 15 Nobel-díjast is a tagjai között tudó testület azt írta, hogy nem csak tavalyhoz képest romlott a helyzet, hanem konkrétan a második világháború óta nem volt ekkora veszélyben a világ. A Végítélet Órája egyszer állt ilyen közel az éjfélhez, 1953-ban, amikor a hidegháborús feszültségek a csúcson jártak. “*

De szerintük miért? idézet folytatása : *“Ugyan főleg az atomháború veszélye miatt mozgult elő az óra, a testület abban is nagy kockázatokat lát, hogy az emberiség továbbra sem tesz semmit a klímaváltozás ellen. Emellett veszélyt jelent az ellenőrizetlen mesterséges intelligencia alkalmazása, a hamis hírek terjesztése, és az is, hogy a társadalom egyre kevésbé bízik a kockázatokat potenciálisan kezelni tudó intézményrendszerben.”*

A hírekből azt olvashatjuk ki, hogy a kockázati tényezők két fő területre korlátozódnak.

- Környezet szennyezés, klímaváltozás
- Atom háború

A valóságban ennél sokkal összetettebb. A legnagyobb kockázatot az összetett hatások miatt kialakuló anyag és élet körforgásának egyensúlytalansága jelenti, ami elsősorban az élővilágot érinti.

- Bolygónkon ha a tudattal rendelkező ember apokalipsziszról beszél, akkor az csak biológiai lehet. Az emberi hibákat és ostobaságokat bolygónk előbb vagy utóbb nem képes kiheverni. Abban az esetben ha kihal az élővilág több szereplője és megszakadnak a dinamikus életfolyamatok, mint pl. a táplálék láncolata, akkor törvényszerűen felborul az ökoszisztéma és megállíthatatlanná válik a népesség robbanásszerű növekedése. Az emberiség egyre növekvő száma az elmúlt kétszáz évben nem csak figyelemre méltó, hanem kifejezetten aggasztó. Minden élettudományon alapuló elemzés alapja a tények szigorú figyelembe vétele. Az amerikai tudósok apokalipszist jósoló elemzéséből kimaradt a valójában legfontosabb biológiai tény a népesség robbanásszerű növekedése.

-

- Kivételesen nézzük a tényeket. Kétszáz évvel ezelőtt bolygónkon mindösszesen 1 milliárd ember élt. Az I. világháborút és az 1918-as spanyolnáthát követően 1.2 milliárd lélek élt a Földön. Ismét egy világháború következett a (II.) aminek lezárása után 1945-ben 2.3 milliárd lelket számláltak. Annak ellenére, hogy az emberiség következetesen irtotta önmagát a népesség növekedésnek indult. A növekedés mértéke hatványozott volt. Az 1960 években a szakirodalmi adatok alapján 3 milliárdan voltunk. A 1960-as évek vége felé egyre növekedett a világ népessége. A Római Klub tanulmányaiból azt olvashatjuk ki, hogy a helyzet akkor válik kritikussá, ha a népesség meghaladja a 4.5 milliárdot. Az idő múltával azzal szembesültek a kutatók, hogy a népesség növekedése megállíthatatlan. 2006-ban (tehát már az új évezred hajnalán) már 6.5 milliárdan lettünk. Jött egy kritikus pont amikor átléptük a 7 milliárdos lélekszámot (2011). Egy tanulmányban “ Hurrá hét milliárdan lettünk” (Locarnoi jelentés ami nem azonos a Luganoi tanulmánnyal) elemeztem, hogy ez önmagában már ez is egy kritikus szám. A Luganoi tanulmányban is fej sejtik ennek a népesség növekedésnek a veszélye. Egy megoldást is felvet a tanulmány és ez nem más, mint a népesség számának drasztikus csökkentése. Sejteti a megoldásokat, de nagyon óvatosan, így is sokan támadták Susan Georgot tanulmányát. Halványan utal bizonyos társadalmi megoldásokra, de teszi ezt nagyon óvatosan, félve a heves reakcióktól. A Locarnoi jelentés még csak fel sem veti, hogy milyen megoldások jöhetnek számításba. Viszont előre vetíti, hogy nagy valószínűséggel milyen események fognak bekövetkezni. A felvetések rendre beigazolódnak, így az apokalipszis réme kezdett valóságsszerűvé válni. Élelmiszer, víz hiány, levegő minőségi romlás, járványok, társadalmi zavargások, egyre növekvő biológiai létminimum, mutációk, felgyorsuló evolúció jellegű folyamatok és hosszasan sorolhatók mindazok az események amelyek már megtörténtek, vagy elkezdődtek és be fognak követ-

kezni. Napjainkban 7.5 milliárd embert számlálnak. A rideg és az élet törvényeit figyelmen kívül hagyó matematikai számítások 2050-re 9.1 milliárd népességet prognosztizálnak. A számok és a matematikai algoritmusok az adott és váratlan, nem tervezhető esetek miatt fellépő kockázatokat nem veszik figyelembe. Felvetésként nézzünk néhány "faktort": Harmadik világháború (ami egyesek szerint már zajlik), vagy pusztító járványok (elkezdődtek), el sivatagodás és az élővilág kérlelhetetlen pusztulása (folyamatban), nem utolsósorban a ténszerű biológiai invázió (pl. migrációnak nevezett folyamat). Mindezt keményen sújtja az önpusztító jóléti társadalmak devianciája (súlyos és visszafordíthatatlan demográfia csökkenés, a biológiai reprodukció természetes folyamatának drasztikus leállítása - a "nemtelen" ember-fogalmának érvényesítésével.)

- Minden túlzás nélkül igyekeztem a realitás talaján maradni. Napjaink biológiai állapota kritikus. az áltudósok (akik ténylegesen nagy tudással rendelkeznek, de tudásukkal hosszú távon nem a jobbítást, hanem pusztulás céljaira használják) próbálnak megrendelésre kivitelezhetetlen és nem életszerű megoldásokat találni, amelyek még reményt keltőek is lehetnek. Ha ezeknek az uralkodó irányzatoknak a mélyére nézünk akkor szinte minden esetben az emberiség kihalásának a veszélye sejlik fel. Mindösszesen csak egy dolgot emelnék ki. Van olyan irányzat és kutatás amely fáradságot, pénzt nem kímélve azon fáradozik, hogy az embert milyen módon lehet klónozni. Lehet, hogy konzervatív és elmaradott vagyok az élettudományok területén de biztos vagyok abba, hogy a természet rendjébe és annak törvényeibe való durva beavatkozás nem vezet sehová. Lehet, hogy alattomosan ez vezethet az apokalipsziszhez. Van egy küszöb, amit ha átlépünk akkor onnan nincs visszaút. Napjainkban, ha szigorúan csak élettudományi szempontok szerint vizsgáljuk az események láncolatát, akkor már tudhatjuk, hogy közel járunk ahhoz, hogy egy olyan zák utcába kerüljünk ahonnan nincs tovább.

A fenti, - a teljesség igényét nélkülöző - gondolatmenet a természet törvényeinek figyelembe vételével készült. Zavaró tényező, hogy nap mint nap találkozunk olyan megközelítéssel, kommentálásokkal, és zavaros értelmezésekkel, amelyek esetében a természet törvény szerűségeit egyszerűen figyelmen kívül hagyják és a kitalált (tudománytalan) megoldásokat, mint jövőbe mutató és követendő példaként hozzák fel. Abban az esetben ha az egyetemes tudás talaján állunk, akkor például nem érthető, hogy mit értenek egyesek az újfajta nemi identitáson. Aki ezekre a zavarodott elképzelésekre azt mondja, hogy tudományos alapokon nyugszanak akkor az nem mond igazat, vagy minden tudást nélkülözve készíti elő például az emberiség apokalipsziséhez vezető egyik ösvényt. Ebben a kérdésben nem lehet vitát nyitni, ez élettudomány, biológiai...tényként fogadja el, hogy az ember két nemű (pont). Van egy minimális variabilitás, mert vannak férfias férfiak, nőies férfiak (de férfiak) és vannak nőies nők, férfias nők (de nők). Igen mondhatják, de létezik olyan is, hogy valaki hermafrodita. El kell fogadni és tényként kell kezelni, de tudhatjuk, hogy egy ilyen emberi mutáció utódokat nem fog nemzeni.

Az apokalipszisz veszélyének felvetése kezd egyre bonyolultabbá válni. Klímaváltozás, atomháború, szemét a felsorolást közelről sem zárhatjuk le.

Létezik még rémisztőbb hír, mint amiket a fentiekben elemeztünk. Nem volt nehéz találni egy valóban megdöbbentő hírt:

Elképesztő mennyiségű vírus hullik az égből: Egy új kutatás szerint hatalmas mennyiségű vírus található a Föld légkörében. Az organizmusok ráadásul gyakran csak jelentős távolságok megtétele után hullanak vissza a talajra. A *Brit Columbiái Egyetem oldala* szerint az új vizsgálat az első, mellyel sikerült felmérni a talajról a légkör legalsó rétegébe, a troposzférába feláramló vírusok mennyiségét. Az organizmusok képesek több ezer kilométert utazni, mire ismét lehullanának a felszínre. **Curtis Suttle**, a Brit Columbiái Egyetem munkatársa és a kutatócsapat tagja szerint, naponta négyzetméterenként több mint 800 millió vírus rakodik le.

Mi ebbe a meglepő, ez elmúlt évszázadokban és évezredekben ez a jelenség teljesen természetes volt. Van e kockázata ennek napjainkban. Igen sajnós nagyon nagy kockázata van, mert az ember (a mohó sapiens) talált egy új játékszert ami nem más mint a genetika. Minden ismeret nélkül beavatkozik az élet rendjében és nem utolsó sorba a reprodukciós folyamatokba. Genetikai módosításokat alkalmaz a növény termesztésben és az állat tenyésztésben. Mint élettudományokkal foglalkozó kutatónak csak egy megjegyzésem van. A génmódosított növények tudottan nem szaporíthatóak tovább, ezért kétségbeesetten hozzák létre a gondolkodó és felelősség tudatú emberek (tudósok) az egyre másra épülő génbankokat. A klónozott állatok és az “öszvérek” szintén nem szaporíthatóak. Mit csinálunk? Az orvos társadalmat is elérte a genetikai láz. Mindenben a hibás géneket keresik és genetikailag szeretnék a gyógyító munkájukat végezni az orvosok. Milyen maradi gondolkodás, mondják, hogy minden ember rendelkezik saját hibajavító mechanizmussal, milyen ósdi módszer az, hogy erősítsük és szinten tartjuk az immunitásunkat. Mindent génmódosítással és génszűréssel oldjunk meg. Ember döntsön egy másik ember életéről és ez legyen az elfogadott, mert nincs egészséges ember (mondják), csak rosszul kivizsgált. Mert minden ember beteg. Vállalva minden dühödt támadást a szerény természetvizsgálataim alapján állíthatom, hogy az élet rendjébe való beavatkozás végzetes lehet. Milyen kiutat találhatunk. Biztató, hogy a 21. század egyik új tudománya lehetőséget ad arra, hogy megismerjük a valós biológiai lét egyre több összefüggését és talán lehetővé teszi, hogy visszatérjünk a természetbe, ahonnan erőszakosan kiragadtuk magunkat.

A kitérő után feltehető egy újabb kérdés, valóban veszélyes lehet az, hogy nagy mennyiségű vírus hull az égől. A természet körforgása alapján nem okozhat veszélyt, csak akkor, ha valahol módosítanak egy vírust, vagy baktériumot, genetikailag átprogramozzák ami gyilkos kórhoz vezethet és annak nagy mennyiségét eleresztik a levegőben. Riasztó még a gondolat is. De valós a veszély?

Ismét idézet: *Bill Gates: jövőre milliók halálát okozhatja egy járvány. 2014 és 2016 között több mint 11 ezer ember halálát okozta a gyorsan és hirtelen terjedő ebolavírus észak-Afrikában. Sok szakértő aggódik most amiatt, hogy milyen katasztrofális következményekkel járhat ez a visszaesés. Bill Gates egyenesen attól tart, hogy egy új, végzetes betegség rengeteg ember halálát okozhatja, ami akár 2019-re be is következhet. A Business Insiderben megjelent cikkében a következőképp érvelt ezzel kapcsolatban: Akár a természet, akár terroristák keze lenne a dologban, epidemiológusok szerint egy gyorsan terjedő légúti kórokozó kevesebb, mint egy év alatt akár 30 millió ember halálát is okozhatja. Úgy vélik, reális azt feltételezni, hogy az elkövetkezendő 10-15 évben ez meg is fog történni. Egy másik szakértő, a biovédelemmel foglalkozó George Poste arra is rávilágított, hogy közeledik az 1918-as spanyol influenzajárvány centenáriuma, amely akkoriban 100 millió embert ölt meg. Persze az emberiség sokat tett a járványok terjedése ellen az elmúlt száz évben, szerinte mégsem fogjuk tudni elkerülni egy hasonló erősségű vírus, vagy baktériumtörzs elterjedését.*

Mennyire aggódhatunk, hogy ez a kockázati tényező a közel jövőben veszélyt okozhat. Aggódás helyett vegyük tudomásul, hogy a mindennapjainkban hol itt, vagy hol ott, de az élet körforgása még a vírusok esetében is folyamatos és szakadatlanul zajlik, de nem mind-egy, hogy a körforgásban a mutánsok mértéke milyen mértéket ölt.

*Hír: Óriásjárvány a téli olimpia helyszínén (2018. február 6.) Norovírus csapott le a pénteken induló phjongcshangi téli olimpia stábjára, 41 biztonsági őrnél tapasztaltak súlyos hányással és hasmenéssel járó tüneteket, őket kórházba is kellett szállítani vasárnap. Nagy az ijedség a dél-koreai Phjongcshangban. A CNN tájékoztatása szerint, a szervezők attól tartanak, hogy még nagyobb norovírus-járvány jöhet, ezért 1200 biztonsági őrt hazaküldtek pár nappal a megnyitó előtt. Mivel a norovírus **napokig képes életben maradni a gazdatesten kívül is**, könnyen tud járványt okozni, ettől tarthatnak most Dél-Koreában. Egy Afrikában és Ázsiában készült tanulmány szerint a norovírusok a rotavírusokat követve a második helyen állnak a hasmenéses betegségek okai között a gyermekek életének első néhány évében. Globálisan a norovírusok a leggyakoribb kiváltói az élelmiszerrel terjedő fertőző betegségeknek.*

*Ilyen volt, van és lesz is mondják azok akik felületesen kezelik ezt a helyzetet. Ismét azal kell kezdeni a mondatot, **csak hogy**, ugyan akkor Észak és Dél-Kóreában ezzel egy időben 80 ezer sertésinfluenzás beteget tartanak nyilván és ezen kívül egymillió baromfit és félmillió tojást semmisítettek meg rövid időn belül madárinfluenza miatt. Még egy apróság a HIV, SARS, INFLUENZA, KOLERA stb. folyamatosan szedi az áldozatait. Csak a norovírus becslések szerint évente 200 ezer áldozatot követel.*

Jogos az aggodalmunk ?, volt valaha apokaliptikus jellegű járvány valahol a világba ? Igen, ami szintén egy sajátos népvándorlásnak volt köszönhető. Minden idők legpusztítóbb járványának tartják az 1545 és 1550 között lezajlott eseményeket, ami az akkori népsűrűséghez képest is riasztó 15 millió áldozatot követelt. Mi történt az aztékokkal, mi volt ez a járvány. Az európai bevándorlók, a Spanyol gyarmatosítók egy baktériumot hurcoltak be Amerikába (salmonella enterica) amelyet DNS vizsgálattal mutattak nemrégiben a feltárt fossziliákból a Tübingeni Egyetem munkatársai.

Ezek után elenyésző apróságnak tűnhet az üvegház hatás, a vizek szennyezése, a sarki jég olvadása. A fajok kipusztulása.

Miről nem beszéltünk, talán napjaink legégetőbb kérdéséről, a MIGRÁCIÓRÓL, NÉPVÁNDORLÁSRÓL. Lehet a migráció egy esetleges apokalipszis tényező. Ha a migráció általános elemzéseibe, nyilatkozatokba óvatosan behelyettesítjük mindazokat a részleteket, tényeket és információkat ami a jövő tervezését lehetetlenné és bizonytalaná teszi akkor a migráció igenis lehet kockázati faktor.

Hogyan kezeljük azt a jövő képet ami arról szól, hogy ha 10 milliárdan leszünk a földön (nem is olyan sokára) akkor Megapoliszokban fog lakni a teljes népesség 70 százaléka. Hét milliárd ember összezárva, különböző kultúrával evolúciós múlttal, mikrobákkal biológiai létminimum alatt, ahol érvényesülnek egy időben és térben, a szigorú kasztosodás szabályai, és a gettók kialakulása előre tervezhető lesz.

Ezzel egy időben genetikai módszerekkel “állítják elő” az új nemzedéket (ez nem vízió ez már tény), valamint nagy csoportokat alkotnak a nemileg semleges, vagy sajátos, de utódokat nemzeni nem képes zárt közösségek.

A táplálkozási szokások megváltoznak, a kasztosodásra jellemző módon. Nagy reklámok hirdetik majd (már most is) a rovar evés ízvilágát, ingyenc rovar konyhák csábítják el a megapolisz lakóit elhódítva ezzel a patkánycsemege fogyasztástól. A népkonyhákban csöben növesztet fehérjét (hús?) fogyasztanak, a rendszeres húshiány miatt kialakulnak a növényevők kasztjai, akik víz és légyökezes kultúrán nevelt élelmiszerek látszó vegetációkat fogyasztanak. A megapoliszból kiszorult emberek csoportja az elsivatagosodott területeken csak vegetálnak és igyekeznek megtermelni keserves munkával a mérhetetlen mennyiségű “terméket” amit felemésztenek a giga városok. A megapoliszok emberei minden beszállított anyagot, élelmiszert, vizet, energiát azaz mindent felélnék. Szemétté és hulladékká alakítanak át mindent, amit azonnal visszajuttatnak a zárt rendszerükből az egyre pusztuló természetbe.

A rövid gondolatmenet talán meglepő, de a legoptimistább megközelítése mind annak ami ránk és leszármazottjainkra várhat. Sajnos nem elképzelhetetlen egy tényleges apokaliptiszis sem. Ez lehet a világegyetem szeszélye is. Jön a sokszor emlegetett kis bolygó, de mikor azt nem tudjuk (vagy nem jön).

Létezik vajon valós megoldás, amely biztosítaná az emberiség fennmaradását mindaddig, amíg a természet engedi. Vagy csak azért is megmutatjuk, hogy igenis találtunk arra tudományos megoldást, hogy kipusztítsuk önmagunkat. Sajnos ez nem utópia. A felhalmozott atomfegyverek, elégségesek arra, hogy kiirtsuk az emberiséget, (mint amit az amerikai Nobel díjasok is állítanak), elég egy rosszkedvű tábornok, vagy egy szuicid hajlamú népvezér, akinél az atomrakéták indító kulcsa van, ez az egy tényező és a meggondolatlan emberi cselekedet is elégséges arra, hogy kipusztítsuk az emberiséget. Biztató lehet az a halván remény, hogy az élet azért nem fog véglegesen kihalni mindaddig míg bolygónkon a legcsekélyebb lehetőség is adott az élet fennmaradására. Mert kritikus helyzetekben a baktériumok, vírusok, gombák tovább fogják hirdetni az élet szépségét.

Sajnos a leggondosabb kereséssel sem találtam rá a járható jövő kialakításának módszer tanára. Talán egy 21.századi új tudomány amely nem ideológiai alapú, felnyithatja a szemünket.

Szacsky Mihály